

PRESS RELEASE

Bahá'í International Community

18 May 2020

For Immediate Release

For more information, contact:

- Simin Fahandej in Geneva at (office) +41 (22) 798-5400 or (mobile) +41 (78) 880-0759
- Padideh Sabeti in London at (mobile) +44 (774) 338-2905
- Farhad Sabetan in San Francisco at (office) +1 (847) 733-3460 or (mobile) +1 (925) 548-9818

محکومیت‌های سنگین، بازگشت بهائیان ایران به زندان با وجود بحران سلامت

ژنو — ۱۸ مه ۲۰۲۰ — در اقدامی مذبذب از سوی دولت ایران، علی‌رغم وضع دشواری که همه مردم کشور در طی بحران جهانی بهداشت دچار آن هستند، موارد اذیت و آزار بهائیان افزایش یافته است.

در روزهای اخیر، دو بهائی در اصفهان به شکلی خودسرانه توسط مأمورین دستگیر شده‌اند، هفت بهائی در شیراز به حبس‌های طولانی از یک تا سیزده سال محکوم گردیده‌اند، دوره حبس ۵ بهائی در کرج که قبلاً به یک سال زندان محکوم شده بودند در دادگاه تجدید نظر تأیید شده است، یک بهائی دیگر در قائم‌شهر که به یازده سال حبس محکوم شده بود به زندان احضار شده است، و دو بهائی — یکی در شیراز و دیگری در کرج — که به علت شیوع ویروس کرونا (کوید ۱۹) آزاد شده بودند دوباره به زندان احضار شده و در خطر ابتلا به این بیماری قرار گرفته‌اند. همه این اقدامات با وجود [درخواست‌های گسترده جهانی](#) برای آزادی زندانیان وجدان در ایران به علت خطرات مهلک ناشی از سرایت و ابتلا در زندان‌ها صورت گرفته است.

افرادی که در شیراز به زندان محکوم گردیده‌اند بنا بر این ادعای بی‌اساس و نامربوط که کوشش‌های آنها در زمینه محیط زیست و آموزش کودکان، «تبلیغ علیه نظام» و «تشکیل گروه‌های ضد نظام» بوده، دستگیر شده بودند. خانم دیان علائی نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل متحد در ژنو اظهار داشت که «جامعه جهانی بهائی از احکام صادره برای این افراد که جز خدمت صادقانه و خیرخواهانه به جوامع خود هیچ گناهی مرتکب نشده‌اند، به شدت نگران است.» «در زمانی که دولت باید حمایت و کمک متقابل را میان شهروندان تشویق و ترویج نماید، در عوض، آن‌هایی را که سعی دارند به دیگران کمک کنند مجازات و محکوم می‌کند.»

دو بهائی که به علت شیوع بیماری، مشمول مرخصی از زندان گردیده و آزاد شده بودند در روزهای اخیر دوباره به زندان احضار گردیده‌اند.

خانم علانی اظهار داشت که «این افراد مجرم نیستند و جایشان در زندان نیست.» «با شیوع این بیماری همه‌گیر جهانی که زندان‌ها می‌توانند بستر سرایت آن باشند، برگرداندن این بهائیان به زندان همانند صدور حکم اعدام است.»

بهائیان ایران از زمان انقلاب اسلامی در سال ۱۹۷۹ به طور سیستماتیک مورد اذیت و آزار قرار گرفته‌اند. آن‌ها از اشتغال در بسیاری از مشاغل و پیشه‌ها و استخدام در بخش دولتی ممنوع‌اند. از حق تحصیل در دانشگاه‌ها محروم‌اند، پیوسته بازداشت و بازجویی و زندانی می‌گردند، اموال و املاک آن‌ها مصادره می‌شود، قبرستان‌های آن‌ها تخریب می‌گردد و راه امرار معاش خصوصی آن‌ها اغلب مختل و یا مسدود می‌شود و این همه به علت باورهای آن‌ها صورت می‌گیرد. اذیت و آزار بهائیان در ایران توسط [نهادهای سازمان ملل متحد و جامعه بین‌المللی](#) در طول چهار دهه به نحوی گسترده مستند و محکوم گردیده است.

خانم علانی در ادامه گفت: «جامعه بهائی نه تنها متحمل بسیاری از عواقب اقتصادی و بهداشتی بیماری فراگیر کنونی به همراه بقیه مردم است، بلکه در معرض فشارهای دیگری نیز قرار دارد. آنها صرفاً به خاطر ایمان خود، از حق استخدام در بخش دولتی و تحصیل در دانشگاه‌ها محروم بوده و مجبور به تحمل بازداشت و زندان‌های بی‌دلیل می‌شوند. این برخورد با کل یک جامعه در زمانی که زندگی و معاش همه مردم در ایران در تحت چنین فشار شدیدی قرار گرفته بسیار فجیع است.»

دو بهائی بازداشت شده در اصفهان آقایان شهزاد حسینی و شایان حسینی هستند. هفت بهائی شیراز عبارتند از آقای نوید بازماندگان، خانم بهاره قادری، خانم سودابه حقیقت، خانم نیلوفر حکیمی، آقای احسان محبوب، خانم نورا پورمردیان و خانم الهه سمیع زاده و در کرج آقایان ابوالفضل انصاری، روئین کهنسال، محمد صادق رضائی و روح‌الله زیبائی. سه بهائی که به زندان احضار شده‌اند عبارتند از آقایان علی احمدی، نعمت‌الله بنگاله و فرهاد فهندر.